

EN İYİ ÖĞRETMEN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEDİR

Aydınlık Gazetesi, 9 Haziran 2015

Yıldırım Koç

Geçtiğimiz günlerde çeşitli işyerlerindeki direnişçi işçilerle sohbet etme olanağım oldu. Hepsinin ortak gözlemi, bu eylem sürecinde çok şey öğrendikleri.

Gerçekten de birçok insan hayatında ilk defa, başlangıçta hiç düşünmediği eylemler gerçekleştirdi.

1989 yılı bahar eylemlerinde de böyle olmuştu.

1986-1987 yıllarında bazı işyerlerinde eğitim yapacağımda, şube yöneticileri beni kenara çekerler, “aman, hocam,” derlerdi, “eylem ve örgüt gibi laflar kullanma; bizim işçi bunları komünistlik zannediyor.”

Aynı işçiler, hayatın değirmeninde öğütüldükten sonra, 1989 bahar eylemleri ve sonrasında bu sözcükleri övünerek kullanıyorlardı.

1989 bahar eylemlerini gerçekleştirenler kamu sektörü işçileriydi. Günümüzde bu büyük değişimi yaşayanlar, özel sektör işçileri.

HAYAT İNSANI NASIL EĞİTİYOR?

Hayatın insanları nasıl değiştirdiğinin çok çarpıcı bir örneğini yaklaşık 25-30 yıl önce İzmir’de yaşamıştım.

Ömer Tunaoğlu’nu 1986 yılında Yol-İş İzmir 2 No.lu Şube Başkanlığına seçildiğinde tanıdım. Ülkücüyü. 1978 yılında CHP iktidarında işten atılmış, işportacılık yapmıştı. Şube başkanlığına seçildikten sonra genel kurulda yaptığı konuşmada, “Türkün Türkten başka dostu yoktur,” diyordu.

1987-1988 yıllarında İzmir, Muğla, Denizli, Manisa bölgesinde birlikte taban eğitimleri yaptık. İşçilerin gerçek ücretleri iyice düşmüştü. Seminerleri açış konuşmalarında, “Arkadaşlar,” diyordu, “Türkün Türkten başka dostu yoktur sözünden esinlenerek diyorum ki, dar gelirlinin dar gelirliden başka dostu yoktur.”

1989 bahar eylemlerinde İzmir’in en mücadeleci şubelerinin başında Yol-İş İzmir 2 No.lu Şube geliyordu. Yol kesiyorlardı. Polis gelince kaçıyorlar, polis gidince yine yol kesiyorlardı.

Ömer Tunaoğlu, 1989 yılında yapılan şube genel kurulunda, “işçi sınıfı olarak biz” diye konuşmaya başlamıştı. Ama yine Perşembe geceleri içki içmez, Cuma namazlarına gider, ülkücülere oy verirdi.

1992-1993 yıllarında yine yaygın eylemler olmuştu.

İŞÇİLER BİRLEŞİN İKTİDARA YERLEŞİN!

İzmir’deki binlerce işçi galiba bir ortak vizite eylemi sonrasında Türk-İş Bölge Temsilciliği’nin önündeki meydana toplanmışlar.

Ömer Tunaoğlu balkondan elinde megafonla kitleye slogan attırıyormuş. Attırdığı slogan da, “işçiler birleşin, iktidara yerleşin,” imiş. Bu ara, İzmir’e yeni atanmış olan bir üst düzey Emniyet görevlisi, gösterilerin yapıldığı yere gelmiş. Arabadan indiği yerde Vural Tuncer isimli bir başka şube başkanı varmış (bana olayı Vural Tuncer anlattı).

Bu üst düzey yetkili, atılan sloganı duyunca, yanında bulunan bir başka polise, “yakalayın şu komünisti,” diye bağırmış. Diğer görevli uzun süredir İzmir’deymiş, Ömer Tunaoğlu’nu tanıyormuş. Adamcağız, “efendim,” diyormuş, “o adam milliyetçi muhafazakar bir kişidir, komünist filan değildir.” Üst düzey yetkili, “ama,” demiş, “komünistlerin sloganını atıyor.” Neyse, adamı Tunaoğlu’nun komünist olmadığına ikna etmişler.

Bu konuşmayı dinleyen Vural Tuncer biraz sonra Ömer Tunaoğlu’nun yanına gitmiş ve ona, “hadi,” demiş, “iyi kurtardın; az daha seni attığın slogan nedeniyle komünist diye alıyorlardı içeri.” Tunaoğlu ise, attığı sloganın doğruluğunu savunmuş, “kimin sloganı olursa olsun, slogan doğru,” demiş.

Rahmetli Ömer Tunaoğlu yiğit, mert, cesur ve fedakar bir işçi önderiydi. Kansere yenildi. İşçiler arasında siyasal görüşe, etnik kökene ve dini inançlara göre hiçbir ayırım yapmadı. Tüm işçinin sevdiği bir insandı. Sınıf bilinçli ve namuslu bir işçi önderiydi. Işıklar içinde yatsın.